

Revoláním
MILENEC

JANA JAVORSKÁ

JANA JAVORSKÁ

POVOLÁNÍM
MILENEC

KOŤÁTKO

Kelímek s kávou otáčela oběma rukama kolem dokola a zamyšleně zírala před sebe. Co udělala špatně, že se jí celý týden neozval? Zaručeně se muselo něco stát. Ještě nedávno ji denně uháněl, každé ráno jí posílal pusinky. Sotva otevřela oči a už měla od něj zprávu, a najednou nic, ani čárka, natož pusinka.

Nechtěla ho, ano, neměla o něj zájem, protože byl tak mladoučký. Bála se toho velkého věkového rozdílu, ačkoli jí tvrdil, že již má zkušenosti se staršími a vyzrálými ženami. Jenže co je to podle něj starší a vyzrálá žena? Pětatřicet, čtyřicet či pětachtýřicet, ale padesát? Tahle číslovka jí samotné v mládí připadala jako smrt. Kdo by si chtěl začínat s takovou starou bábou? Do toho by přece mohl jít jen někdo s jasnou úchylkou gerontofila. Ačkoli na svoje roky vypadala velmi dobře, uvědomovala si, že čas se zastavit nedá a nic si nenamlouvala. Jenže to mládě se zkrátka rozhodlo nevzdat. Přestože mu vysvětlovala, že je úplně jiná generace, její slova se stále mýjela účinkem.

Dvacet osm let. Copak takové koťátko může vědět o životě? Vůbec nic. Ovšem jeho zprávy zněly celkem dospěle, možná proto nakonec podlehla a souhlasila se schůzkou. Od rána se modlila, ať zasáhne osud a něco se stane, ať na to setkání nemusí. Bohužel, veškeré její volání do nebes bylo marné. Kdyby si přála opak, jistojistě by se jí rande nepovedlo, ale v tomto případě žádná pomoc nepřišla.

„Stalo se něco, Ivčo, že tady sedíš jako hromádka neštěstí?“ vyrušila ji z rozjímání kolegyně Denisa.

„Cože? Promiň, nějak jsem se zamyslela,“ probrala se Ivana.

„Nejsi ty, na starý kolena, zamilovaná?“ smála se Denisa.

Kdyby jen Denisa tušila, jak trefila hřebíček na hlavičku, asi by se divila. Zamilovaná už Ivana nebyla ani nepamatuje. Ovšem jak popsat ten podivný pocit, který se jí usadil kolem žaludku? Láska přece vypadá úplně jinak. Tohle byl jistý druh morální kocoviny, která přicházela pokaždé, když provedla něco, co se příliš neshodovalo s jejím etickým kodexem, jenž měla pevně zakotvený.

Už si ani nevzpomínala, jak to všechno vypuklo. Ozval se jí přes sociální síť. Najednou tu byl a stal se součástí jejího každodenního života, aniž by o to stála. Zprvu to brala jako příjemné zpestření všedního dne, avšak nakonec se na ty drobné zprávičky začala těšit. Sice si od nich mnoho neslibovala, ale když jí posílal i svoje fotky, zavrtil se jí do mozku jako červ.

Najednou ho viděla jinýma očima. Byl pohledný. Vysoký blondáček s uhrančivýma očima. Postava tak akorát, žádný vymodelovaný svalovec, ale úplně obyčejný kluk. Sice se na fotkách usmíval, ale v jeho očích, jako kdyby se ukrýval smutek. Zaujal ji, přestože nevěděla čím. Něco ji na něm přitahovalo.

Stále nosil bradku. To bylo jediné, co mu příliš neslušelo, ale zřejmě se tak cítil mnohem starší a odmítal si ji oholit, přestože by bez

vousů zaručeně vypadal mnohem lépe. Když se ho zeptala, zda se někdy holí do hladka, okamžitě se hájil tím, že to není vůbec příjemné a vždy má z toho na obličejí vyrážku. Raději to více nekomentovala, aby si snad nemyslel, že ho někam tlačí.

Jeho zprávy byly zpočátku jen přátelské, ale později se vystupňovaly v ryze osobní, až nakonec přešly v erotické. Bavilo ji s ním flirtovat. Byla to hra, kterou ovládala velmi dobře a časem ji vypilovala k dokonalosti. Vůbec se proto nedivila, když jí najednou začaly přicházet fotky jeho ztopořeného přirození. Byl nadrženy pokaždé, když mu jen odpověděla na jeho pusinky, které jí pravidelně posílal, a bylo jich čím dál víc. Chápala, že je mladý a potřebuje svoji sexuální energii někde vybit, když nemá žádnou partnerku, jak tvrdil. Nevěřila, že takový pohledný mladý muž může mít problém najít si nějaký protějšek mezi vrstevnicemi.

Každopádně jí jeho pozornost dobíjela baterky kdykoli otevřela komunikaci v Messengeru. Jakmile napsal: „Chci tě!“, příjemně se jí naježily chlupy na těle. Kdy naposledy jí někdo něco takového řekl? Ačkoli jí netvrdil, jak je krásná a úžasná, cítila z jeho zpráv touhu a vášeň. Možná si to všechno špatně vykládala, ale bylo to tam, nepopíratelně to na ni svítilo z displeje a nesmazatelně se jí to zarylo pod kůži.

On po ní toužil. Po ženě, která se už domnívala, že má svoje odžito a nic ji nemůže překvapit.

„Nemůžu se ti líbit. Jsem stará scvrklá bába a nechci, abys byl zklamanej, až mě uvidíš,“ psala mu ve zprávě doplněné o žertovné

smajlíky, avšak nic vtipného na tom nebylo. Pro ni to byla krutá realita, kterou on odmítal vnímat.

„Kecáš, jsi normální ženská,“ byla jeho odpověď a tím to haslo. Dál to nehodlal komentovat.

Pár obyčejných slov ji dokázalo vystřelit do oblak. *Normální ženská*. Jak dlouho ještě bude pro někoho normální? Čas běží, tak proč si to neužít? Ovšem bylo zde něco, co ji drželo při zemi. Možná životní zkušenosti, možná to, že ještě neměla na očích růžové brýle zamilovanosti, které tak často zkreslovaly realitu. Cítila, jak ji to k němu pomalu táhne a jeho zájem ji začíná nabíjet energií. Jen kdyby ten věkový rozdíl mezi nimi nebyl tak markantní. Jistě už by byla do něj zamilovaná, ale takhle! Vždyť by mohla být jeho matka! Tato skutečnost ji dokonale svazovala a bránila jí v rozletu. Co kdyby se jí vysmál?

Nedokázala si představit, že by došlo na intimní záležitosti a ona se musela před ním svléknout. Co by asi řekl na její povislá prsa a měkké břicho? Dávno už není tak pevná a šťavnatá, jako bývala kdysi. Těžko by mu to nějak vysvětlovala.

„Pošli mi fotečku, prosím,“ tahle věta ji totálně rozhodila.

Co by mu tak asi mohla poslat? Bylo zřejmé, že o obyčejné fotky nestojí, těch měla plný profil a on už je určitě všechny dávno viděl.

„Žádné nahé fotky nebudou,“ odpověděla.

„Tak aspoň v prádle,“ žebrol dál.

Otevřela archív a několik starých fotek našla. Kdysi si koupila krásné krajkové prádlo v době, kdy zhubla deset kilo a moc jí to

slušelo. Tehdy na sebe byla opravdu pyšná, proto se vyfotila před zrcadlem, aby měla později vzpomínku.

Dlouho přemýšlela, kterou z nich zvolit. Potom se rozhodla pro jednu, která vypadala nejlépe. Připadalo jí to stejné, jako kdyby mu poslala fotku v plavkách. Však na tom nic nebylo, tak proč ne? Jenže se jí třásla ruka, když klikala na ikonu pro odeslání. Raději zavřela oči, jako kdyby tím mohla nějak zamaskovat svůj stud.

„Nádherná fotka. Moc ti to sluší,“ přišla obratem odpověď.

Trochu ji to uklidnilo, ale cítila, jak začíná být vzrušená.

„Chci další,“ dožadoval se neodbytně.

„Už nemám.“

„To je škoda. Tak mi nějaké udělej,“ nedal se jen tak lehce uchlácholit.

„Teď nemůžu,“ odmítla ho.

„Tak aspoň kozičky.“

„Vážně to nejde.“

„Prosím.“

„Až jindy.“

Poslal pusinku a prosícího smajlíka.

Ona jemu pusinku a nic víc.

Znovu přišla pusinka a prosík.

Odmlčela se.

Začal ji bombardovat pusinkami tak dlouho, dokud se mu neozvala.

„Chci tě vidět,“ napsal.

„Myslím, že to není zrovna moc dobrý nápad.“

„Proč?“

Jak mu tohle vysvětlí? Prostě si jen nepřála se s ním setkat tváří v tvář. Zblízka by uviděl její vrásky, povadlou pleť a celkový zub času, který ji devastoval už dost dlouho na to, aby si mohla vyjít s takovýmto zájčkem. Jenže jakýsi vnitřní hlásek ji nahlodával a našeptával, jaké by to asi bylo, kdyby to přece jen zkusila a dala tomu šanci. Kdy se jí ještě poštěstí, aby o ni stál někdo takhle mladý?

„Tak kdy tě uvidím?“ naléhal dál.

„Nevím. Jsem pořád v práci.“

„A co o víkendu?“

„Musím si to rozmyslet.“

„Fajn, tak sobota nebo neděle?“

„Dám ti vědět,“ utnula konverzaci a přemýšlela, jak se z toho nejlépe vykroutit. Nedával jí žádnou možnost, aby mu mohla uniknout. On ji prostě toužil vidět a byl rozhodnutý dosáhnout svého stůj co stůj.

Bavilo ji s ním flirtovat přes zprávy, ale kontaktu na živo se obávala. Sváděl ji a jí se to náramně líbilo. Když si večer u televize otevřela láhev vína a vypila skleničku, jako kdyby se z ní stal někdo jiný. Ze slušné usedlé paní se najednou zrodila žena vamp a svůdnice. Její zprávy ho neuvěřitelně rozpalovaly a chtěl stále víc, ať už se jednalo o erotické touhy nebo o fotky. Dokonale s ní manipuloval a ona by mu v ten moment slíbila klidně cokoli, aniž si uvědomovala pozdější důsledky svého chování.

„Až tě uvidím, vrazím ti jazyk do krku,“ rozpalovala ho.

„A já tobě ruku do kalhotek,“ odpověděl.